

„A kéttanáros modellben a tanítási órák jelentős részében két pedagógus áll az osztályban tanuló gyermekek rendelkezésére. A két szakember kooperatív technikákat alkalmazva együtt tanít. Egyszerre több, a kívánt cél elérését figyelembe véve heterogén vagy homogén összetételű gyermekcsoport dolgozik az osztályban. A gyengébb, több figyelmet kívánó csoporttal, gyerekekkel a gyógypedagógus foglalkozik. Ide tartozhatnak az osztályból azok a gyerekek is, akiknek az átlagnál több egyéni segítségre van szükségük, vagy valamilyen tanulási nehézséggel küzdenek. Velük az osztálytanító korrepetálása mellett a gyógypedagógus egyéni fejlesztő foglalkozásokat is végezhet, tanórai keretek között. A kéttanáros modell közvetlen célcsoportja a tanuló. A hatékony munka elsődleges feltétele, hogy minden integrált gyermek számára egyéni fejlesztési tervet készít a gyógypedagógus és a pedagógus, aminek megvalósítása mindkét (illetve az összes együtt tanító) pedagógus közös feladata és felelőssége. A sajátos nevelési igényű tanulók felső tagozaton megvalósuló egyéni fejlesztéséhez még tudatosabb pedagógusi team-munkára van szükség. A modell további előnye, hogy a közepesen és a jól haladó gyerekekre több ideje marad az osztálytanítónak, lehetőség nyílik tanórai keretek között is a tehetséggondozásra.” (Fókuszban az egyén, 2008, 95)